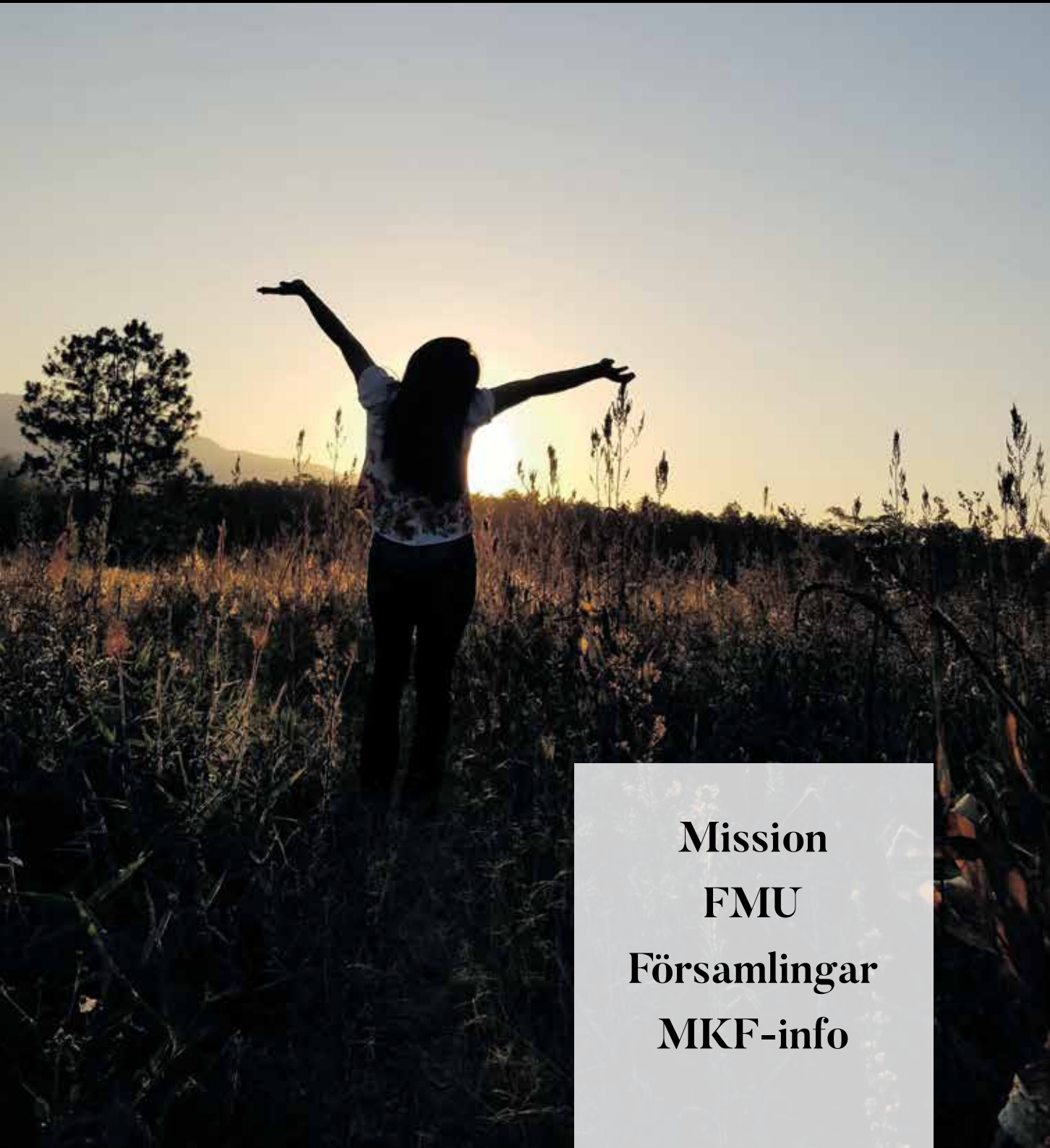

PÅ VÄG

INFORMATION- OCH SAMFUNDSTIDNING FRÅN MISSIONSKYRKAN I FINLAND 2/2025

Mission
FMU
Församlingar
MKF-info

Back to Basics s.10-11

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

LEDAREN s. 3

En modig kyrka

MISSION s. 4-7

Nordiska IEFEC-kyrkor möts för yttre missionens framtid
Folkrätten bekräftar Israels bibliska förankring
Understöd MKFs verksamhet

FMU s. 8-13

Mission, Gud och äventyr i Ecuador
Back to Basics - 224 scouter samlades på Utterö
LedarAkademin gav Sophie en starkare tro
Lägersommaren

UNDERVISNING s. 14-16

Att ära Gud

FÖRSAMLINGAR s. 17-20

BAM - Business as Mission
Rapport från sommarkonferensen
Thrive

MKF-info s.21-23

Revitalisering - nya trender i den globala kyrkan
Samfundsledarträff med IFFEC Norden

HÖSTINSAMLINGEN s. 24

Mission, Gud och äventyr i Ecuador s.8-13

Rapport från sommarkonferensen s.18-19

PÅ VÄG

UTGIVARE

Missionskyrkan i Finland, MKF

KONTAKTUPPGIFTER

Missionskyrkan i Finland
Fredsgatan 37
06100 Borgå
tel: 050-5272285
epost: info@mkf.fi

ANSVARIG UTGIVARE

Stefan Löv

PRODUKTION

MKF och SSM Design

REDAKTÖRER OCH TEXTREDIGERARE

Sabina Söderlund-Myllyharju
Markus Linde
Roger Andersson
Seth Jacobson
Henrik Nymalm

TRYCK

PunaMusta Oy

PÄRMBILD

Sara Lopes/Unsplash

Tidningen På Väg utges av samfundet Missionskyrkan i Finland. Den utkommer 2-3 ggr/år och ger en överblick och inblick i det som sker i samfundet och de olika lokalförsamlingarna.

Insamlingstillstånd i Finland, med undantag av Åland:

RA/2021/1616

Landskapet Åland:

ÅLR 2021/10685

INBETALNINGSUPPGIFTER

Bankkonto:

IBAN: FI57 4055 1020 2570 71

Swift/BIC: HELSFIHH

MobilePay:

55058

Ange i meddelandefältet till vilket ändamål din gåva skall gå (t.ex. Evangelistmissionen, MKF:s allmänna arbete, På väg). Alla gåvor och bidrag är anonyma (utom för ekonomiansvariga). Tack för din gåva!

En modig kyrka

Vi lever i intressanta tider. I flera decennier har människor fjärrat sig från kyrkor, men pendeln har vänt och allt fler söker sig nu till våra kyrkor. Det här gäller speciellt unga som visar ett stort intresse för tro. Och de skäms inte för evangeliet, utan visar stolt upp sina kors och kristna tatueringar på sociala medier. Men vi som är i medelåldern och lite äldre har svårt att hänga med i svängarna. Vi har liksom internaliserat ett tänkande att människor inte är intresserade av tro och Jesus. Vi har blivit privatreligiösa och talar sällan om vår tro med andra utan nöjer oss med att ibland besöka vår församling.

Vad gör vi när det andliga sökandet är på rekordnivå? Och när Guds församling här på jorden borde vara alert och visa en öppen famn. Undersökningar visar ändå att många har en mycket positiv bild av Jesus, men inställningen till kyrkor är mera negativ. Är det någonting vi har missat? Det finns en bibeltext som ofta används för att beskriva den ideala församlingen. På sju verser (Apg. 2:41-47) läser vi om vardag och fest i den tidiga kyrkan i Jerusalem. De förändrade världen med ett förbluffande mod. Och det var inget krampaktigt över det hela. Modet sprang fram ur hängivenhet till Gud, överlåtenhet till varandra i kärlek och gemenskap och allt detta i kraft av den helige Anden.

Den tidiga kyrkan byggde sitt liv kring heliga vanor som gjorde att ingenting kunde stoppa den. Visst, den stötte på motstånd och stundvis förföljelse, men det fanns någonting starkare som bar den. Den höll sig till apostlarnas undervisning. Guds ord var grunden i dess liv och Gud verkade starkt och man fick uppleva många under och tecken. Vad kan vi lära oss av dessa kristna? Som Jesu efterföljare utmanas vi att ta Guds ord på allvar, att dagligen läsa Bibeln och regelbundet samlas till gudstjänster och samlingar där vi låter den helige Anden förnya våra tankar. Bön och lovsång var en annan ingrediens. Lärjungarna bad i templet och i hemmen och bönen formade deras liv. Man gjorde det inte av plikt känsla utan de prisade Gud i glädje. Formar bön och lovsång våra liv idag på det sätt som var typiskt för den tidiga kyrkan?

Den tidiga kyrkan präglades också av kärlek och generositet. De hjälpte varandra och av fri vilja delade de med sig av det som de hade fått. Bibeln utmanar oss att förändra vårt sätt att se på pengar och egendom och att generöst dela med oss. Allt vad vi har i livet är ju en gåva från Gud. Vidare levde de i en innerlig gemenskap. De samlades i templet och i hemmen och delade måltider med varandra i jublande glädje. Vi är skapade till gemenskap med Gud och med varandra. Och här är både små och stora samlingar viktiga. Men den här gemenskapen får inte bli exklusiv. Herren lät varje dag nya människor komma till tro och de välkomnades i gemenskapen. De kom till tro eftersom de kristna frimodigt delade med sig av sina liv. Gemenskap och glädje smittar! Det är attraktivt! Och det är därför vi kan läsa i bibeltexten att de kristna var omtyckta av hela folket.

Jag tror att samma värderingar som formade den första kyrkan kan forma oss än idag. Att våra liv, våra församlingar och våra samhällen kan bli förvandlade. Gud vill använda församlingarna i Missionskyrkan, och förstås många andra församlingar, till att svara på den andliga längtan vi ser i samhället idag.

Markus Österlund

Pastor och föreståndare i Andreaskyrkan
samt del av MKF:s samfundsledarteam

Markus Linde deltog i IFFEC:s möte i Stockholm. Mera info om IFFEC hittar du på: www.iffec.org

Närhet över gränser

Nordiska IFFEC-kyrkor möts för yttre missionens framtid

Som ett relativt litet frikyrkosamfund i Svenskfinland är Missionskyrkan i Finland ibland utsatt för risken att bli något isolerad. Detta gäller särskilt i frågor som rör internationellt samarbete och gemenskap. Under de senaste åren har vi dock medvetet tagit steg för att återknyta banden till våra systerkyrkor genom nätverket **IFFEC (International Federation of Evangelical Free Churches)**.

IFFEC rymmer både större och mindre samfund från hela

världen. Även om de största samfunden finns i USA, är ledarskapet inom federationen tydligt präglad av ett starkt nordiskt inflytande. Det skapar en naturlig närhet för oss här i Norden och öppnar dörrar till en gemenskap där vi både kan bidra och ta emot.

Från vårt samfund har både Stefan Löv och Per Richard Lev-ålahti deltagit i olika regionala samlingar för samfundsledare och ungdomsförbundens verksamhetsledare i Norden. Den här gången var det min tur att

representera Missionskyrkan i Finland. Som ansvarig för yttre mission och bistandsfrågor fick jag möjligheten att möta mina kollegor i de nordiska systemsamfundet som arbetar med liknande uppdrag. Flera av oss hade redan träffats på den stora IFFEC-missionssamlingen "Joining Hands for Missions" i Spanien i september 2023. Där växte insikten fram att vi behövde mer regelbunden kontakt mellan de nordiska IFFEC-kyrkorna, för att dela erfarenheter, utmaningar och visioner.

Hur det började

Det var **Nanna Rautiainen**, missionsdirektör för **Suomen Vapaakirkko**, som tog initiativet. Hon samlade oss som ansvarar för mission och bistånd inom de nordiska medlemskyrkorna och koordinerade en tvådagarsträff på **Equmeniakyrkans** kontor i Alvik, Stockholm, i slutet av juni. Där fick vi möjlighet att på ett personligt och öppet sätt bekanta oss med varandras missionsarbeten och de strukturer som bär dem. Vi delade inte bara våra styrkor och framgångar, utan också de svagheter och utmaningar som vi brottas med. Samtidigt blev det tydligt vilka likheter som förenar oss och vilka skillnader som präglar våra respektive sammanhang. Mötet blev därför inte bara informativt, utan också djupt givande – det skapade en känsla av närhet och förståelse för varandras situationer och uppdrag.

Ny modell växer fram

Något som särskilt berörde oss var insikten om att vi, trots olikheter i storlek, resurser, kultur och ekonomi, ändå hanterar många likadana frågor och skeenden. Vi kämpar med liknande tendenser och utmaningar, oavsett om vi verkar i ett

större eller mindre samfund. En central diskussion handlade om hur missionsarbetet i vår tid har genomgått stora förändringar, särskilt under de senaste 7–8 åren. Vi kunde alla bekräfta att det inte längre är lika vanligt att missionärer sänds ut för att bosätta sig på en plats under lång tid. I stället har en ny modell vuxit fram, där missionärer verkar mer ambulande: de återvänder regelbundet till olika platser men har sin huvudsakliga bas i hemlandet. Detta speglar både förändrade globala förutsättningar och ett nytt sätt att tänka kring uthållighet och resurser.

Parallellt med detta ser vi ett tydligt skifte i fokus. Allt fler missionsorganisationer prioriterar idag att bygga upp och stärka lokala förmågor, i stället för att själva bära hela ansvaret. Genom en kultur av förtroende, ansvar och långsiktigt partnerskap ges utrymme för lokala ledare och församlingar att växa och forma missionen på sitt eget sätt. Missionärens roll har därmed förändrats – från att vara den som driver arbetet på plats till att bli en dörröppnare, mentor, medvandrare och inspiratör.

Detta nya perspektiv öppnar

för ett mer hållbart missionsarbete där initiativen i större utsträckning växer fram inifrån kulturen själv, samtidigt som den globala kyrkan får vara ett stöd och en katalysator.

Som avslutning konstaterade vi att detta var en första samling och flera är på kommande. Vi har redan planerat in en digital träff 30.9 för att fortsätta nätverkanget och se vad vi kan lära oss av varandra, vad vi kan stödja varandra med och om det finns områden vi kan samarbeta på liknande sätt vi gjort i t ex Ecuador tidigare.

Text och bild: Markus Linde

De nordiska representanterna på mötet i Stockholm var:

Markus Linde

Missionskyrkan i Finland

Nanna Rautiainen

Suomen Vapaakirkko

Gerard Willemsen

Equmeniakyrkan

Jon Arne Hoppestad

Misjonskirken Norge

Rikke Obasi

Evangelisk frikirke Danmark

Martin Ström (frånvarande)

Svenska Alliansmissionen

Borgå 17-18.1.26 **SYD**
Vasa 24-25.1.26 **NORD**

FRÅN HJÄRTA TILL HJÄRTA
FRÅN FOLK TILL FOLK

Missionskonferens 2026

Folkrätten bekräftar Israels bibliska förankring

I den våg av antisemitism som sköljts över oss efter terrorattacken den 7 oktober 2023 domineras massmedia av anklagelser om Israeliska folkmord i Gaza och en judisk nykolonialism. En kort historisk tillbakablick ger dock en helt annan bild. I själva verket var staten Israels grundande 1948 startskottet på en omfattande avkolonisering. Pånyttfödelsen av den judiska staten blev till stor uppmuntran för flera afrikanska kolonier som blev självständiga efter 1948. Än de palestinska araberna? Antalet palestinska araber har ökat rekordartat – inte minskat – under de senaste sjuttiofem åren. Det kan inte kallas folkmord.

Historien bakom Sanremoresolutionen

För bibeltroende kristna kan det vara intressant att känna till att folkrätten faktiskt bekräftar Israels bibliska förankring. Efter första världskrigets slut samlades segrarmakterna Frankrike, Storbritannien, Japan och Italien i Paris för utdragna fredsförhandlingar. USA deltog endast som observatörer efter

att landet hade dragit sig ur Nationernas Förbund.

Sista veckan i april 1920 ajournerades fredskonferensen till Sanremo, Italien, för att man där skulle bestämma hur det besegrade Osmanska riket skulle delas upp efter sexhundra år av aggressiv kolonialisering. Bland dessa befriade områden ingick även det territorium som efter judarnas fördrivning 70 e.kr kallades Palestina och som ingick som en administrativ del av Syrien.

Det var ingen lätt uppgift att skapa nya nationalstater i en region där identiteten och samhörigheten bestämdes av religion och klan och inte av nationalitet.

Det fanns dock ett undantag, judarna. I slutkommunikén till Sanremoresolutionen konstaterade man att det judiska folket hade en tretusenårig kulturell, politisk och religiös koppling till landet Israel. Sanremoresolutionen låter därmed förstå att judarna hade en naturlig rätt att återskapa sina nationella hem i Palestina, i praktiken en judisk stat. Som ett resultat av Sanremoresolutionen skapades med

tiden fem nya nationalstater. Av dessa var fyra arabiska stater, Syrien, Libanon, Irak och Jordanien och en judisk stat, Israel.

Judarnas rättighet till Israel bekräftas genom Sanremoresolutionen

Ordet "återskapa" (på engelska *reconstitute*) är viktigt i sammanhanget. Resolutionen skapar inte någon ny rättighet för judarna utan bekräftar endast en existerande rättighet. På detta sätt erkänner folkrätten judarnas rätt till landet Israel på basen av judarnas dokumenterade tretusenåriga historia i Bibeln. När de franska förhandlarna frågade vad som avses med Israel svarade den bibelsprängda brittiska statsministern David Lloyd George lite överlägset, "från Dan till Bersheeva." Sanremoresolutionen godkändes 1922 enhälligt av Nationernas Förbund och blev således en bestående del av folkrätten.

När man på sina håll i dag menar att staten Israel föddes som kompensation för Förintelsen och på bekostnad av de Palestinska araberna är detta inte sant. Redan över tjugo år innan

I våras deltog Tomas Sandell i 90-års minneskonferensen av Sanremoresolutionen vid Villa Devachan i Sanremo.

de första nazistiska dödslägren hade tagits i bruk hade världssamfundet erkänt judarnas rätt att återskapa sitt eget nationella hem genom det Brittiska Palestinamandatet. Ifall det inte var för Nationernas Förbunds misslyckande och svek med att infria detta löfte i tid hade miljontals judiska liv kunna räddas från Förintelsen.

När judarnas befolkningskurva visar en katastrofal nedgång under Förintelsen pekar palestinernas befolkningskurva kraftigt uppåt med en befolkningstillväxt på 450 procent sedan 1949.

Framtiden

Oberoende av hur Israel-Palestina-konflikten löses i framtiden så är det skäl att minnas att Israels ställning är såväl folkrättsligt som bibliskt förankrad. Det bästa framtidsscenarioet för de palestinska araberna består i att man inser och accepterar detta faktum och söker ett fredligt samarbete med sina judiska grannar.

Text: Tomas Sandell

Bild: ECI

Understöd MKF:s verksamhet

MISSIONSKYRKAN I FINLAND

Bankkonto: IBAN: FI57 4055 1020 2570 71

MobilePay: 55058

Använd referensnummer (girering) eller skriv vilket ändamål din gåva skall gå till (MobilePay). Alla gåvor och bidrag är anonyma (utom för ekonomiansvariga). Din gåva är viktig. Varmt tack för ditt stöd!

Hjälp oss ge ut tidningen På väg

Tidningen På Väg ges ut av samfundet Missionskyrkan i Finland och utkommer 2-3 ggr/år. Den ger en överblick och inblick i det som sker i samfundet och de olika lokalförsamlingarna. Tillsvidare har MKF kunnat erbjuda tidningen utan kostnad till alla som vill ha den, och vi hoppas kunna fortsätta ha det så. Men det finns hela tiden ökade kostnader med layout, grafik, tryck och postning. Vill du vara med och hjälpa oss göra denna tidning och medverka till att alla som vill läsa den kan fortsätta göra det? Vi tror att På Väg är viktig för oss alla som på olika sätt är med i arbetet för Guds rike. Ett bidrag på 20€ per år säkrar vårt fortsatta arbete med På Väg!

Apg29 är en internationell lärjunga- missions- och ledarskola. Under 3 månader samlas 18-24 elever, ett ledarteam och olika lärare för att dela livet och tron med varandra. Elever, ledare och lärare är från minst två olika kulturer och sker på olika ställen i världen ofta inom IFPEC nätverket. Just nu är **Gideon Levälahti** och **Wilmer Bergström** på en Apg29-skola i Eswatini och i texten nedan får vi om **Josef Nylunds** upplevelser. "Acts29 strävar efter att vara en internationell mångkulturell missionsrörelse för unga människor, vars liv har disciplinerats och förvandlats för missionellt ledarskap i kyrkan och i världen." Läs mer på: www.fmu.nu/apg29 eller www.acts29.world

"Tre månader som förändrade mitt liv" Mission, Gud och äventyr i Ecuador

När **Josef Nylund** bestämde sig för att gå en bibel- och lärjunga-skola var det ingen självklarhet att valet skulle falla på Apg29 – och ännu mindre att resan skulle gå till Ecuador.

– Jag hade länge funderat på att gå en bibelskola, men visste inte riktigt vilken. En tre månader lång skola kändes mer rätt för mig, än en termin eller ett helt år. När jag sedan upptäckte att Apg29 ordnade en skola i Ecuador den hösten, fastnade jag för den. Jag hade tidigare träffat några ecuadorianer under min civiltjänst, och det hade väckt ett intresse för landet. Nu fick jag chansen att åka, berättar Josef.

Även om steget kändes stort – både att resa ensam och att vara borta i tre månader – så visade det sig snabbt att Gud var med i processen. På förkursen i Karlskoga fick Josef lära känna de svenska deltagarna och mycket av osäkerheten släppte.

– Det första steget var absolut det mest krävande. När jag väl klarat det kändes inte resten så svårt längre, säger Josef.

Ett äventyr i djungeln

Från månaderna i Ecuador finns många minnen, men ett av de mest färgstarka kommer inte från en gudstjänst eller under-

visning – utan från djungeln.

– Under en praktikvecka fick vi chansen att prova på försäkring. Vi hade roligt men det var rätt krävande! Plötsligt såg jag att vi hade en stor klippa rakt framför oss och guiden ropade instruktioner om hur vi skulle paddla. Men det hjälpte inte, utan vi körde rakt upp på klippan och stannade. En sekund senare blev vi baktunga och började falla neråt med strömmen.

"Jag har fått lära mig att lita mera på Gud, och jag har varit tvungen att sätta saker i Guds hand som jag själv inte kunnat ordna, samt lita på att han tar hand om det. Och det har han också gjort!"

Efter det ögonblicket hade vi alla olika historier: en hamnade på en annan, en försökte se var alla var, en drev iväg med strömmen osv. Jag tänkte på säkerhetsinstruktionerna vi fått innan och såg till att jag var vänd rätt så att jag klarade fallen. Ändå hamnade jag en stund under den

upp-och-nervända gummibåten. När jag kom bort simmade jag till en av de andra gummibåtarna och blev uppdragen. Det var ett riktigt äventyr! Vi tog oss sedan upp på stranden lite längre fram och var glada att vi klarat oss. Gud var med oss även här!

Att lita på Gud

Äventyren i Ecuador handlade dock inte bara om djungelflöden. Josef beskriver hur skolan gav honom en ny förståelse både för Gud, mission och sig själv.

– Jag har fått lära mig att lita mera på Gud, och jag har varit tvungen att sätta saker i Guds hand som jag själv inte kunnat ordna, samt lita på att han tar hand om det. Och det har han också gjort!

– Jag har också lärt mig mera om mission och hur det kan se ut i praktiken. Flera gånger har vi fått möjlighet att dela något till människor som inte tror. Jag har delat en andakt med barn på en skola, framfört dramen och bett med ungdomar, knackat dörr, m.m. Det har gjort att orden mission och missionär har sänkts i status på något sätt. Jag vet att det inte finns några superkristna men mission har ändå känts som något som ligger över min nivå. Under den här

För ett år sen (september-november 2024) deltog Josef Nylund deltog i bibel- och lärjungaskolan Apg29 i Ecuador.

skolan började mission kännas mera normalt och efter ett tag kändes det inte ens konstigt att vid vissa tillfällen se sig själv och hela gruppen som missionärer.

När vardagen tar vid

Att komma hem efter tre intensiva månader var inte helt enkelt.

– Tiden efter Apg29 var väldigt speciell. Det tog ett tag innan jag riktigt kände att jag var tillbaka och ännu längre innan jag slutade att tänka på skolan dagligen: allt som hände där och alla fina människor jag lärt känna. En konkret sak är att jag har försökt ta mera tid av min vardag inför Gud. Under Apg29 spenderade vi en timme på morgonen bara med Gud och aldrig hade jag trott att en timme skulle kännas så kort. Inte gjorde den det varje dag, men oftast. Dessutom gav det så mycket och blev ett naturligt och bra sätt att börja dagen på. Det går lite i perioder här hemma om jag lyckas få in vanan igen, men minnet av hur bra det var finns kvar och motiverar till att göra nya försök då vardagen kommer emellan.

Ännu söker Josef efter svar på vart hans längtan och kallelse ska leda i framtiden. Men erfarenheten från Ecuador

har lagt en stark grund.

– Jag är väldigt tacksam över att ha fått vara en del av den här skolan. Att få leva så nära människor från en annan kultur, dela vardagen, tron och missionen – det har förändrat mig.

Råd till andra

Till den som funderar på att gå en bibel- eller lärjungaskola är Josef tydlig:

– Om du känner att du vill eller borde gå på en bibelskola eller lärjungaskola skulle jag starkt rekommendera det! Det är en tid som ingen annan. Jag såg den här skolan som ett sätt att ge tre månader av mitt liv till Gud och låta honom vara centrum varje dag. Det är så mycket lättare att göra där än i vardagen. Jag har inte varit på någon annan bibel- eller lärjungaskola, men jag tror många är

bra. Det som är speciellt med Apg29 är att halva skolan är från en kultur och den andra halvan från en annan och att man får komma människorna i värdlandet så nära. Vi har inte turistat i Ecuador, utom på vissa lediga dagar, men vi har bott, ätit och levt med ecuadorianer och colombianer - både på skolan och under alla praktikperioder. Vi har fått se att vi har kristna bröder och systrar som tror på samma Gud och vi har sjungit lovsånger, bett och utmanats, alla tillsammans som en enda stor familj, trots att vi är långt, långt hemifrån. Det är något jag är väldigt tacksam för att ha fått erfara. Det är en erfarenhet jag aldrig vill vara utan.

*Text och intervju: Markus Linde
Bild: Josef Nylund*

Lägermärke av Susan Granberg

Back to Basics

224 scouter samlades på Utterö i Sundom skärgård

Doften av rök från lägereldar, ljudet av skratt från bryggan och färgglada scoutdräkter som fyllde hela området. I somras samlade scoutlägret *Back to Basics* hela 224 scouter och ledare på Utterö – ett av de största lägren på länge. På Väg intervjuade en av lägercheferna, **Johanna Tammelin**, och kökschefen **Harriet Sten**, som båda till vardags leder en scoutpatrull i *Stigfinnarna Sundom*.

När de blickar tillbaka på veckan är känslan framför allt lättnad och glädje.

– Yes, vi klarade det! skrattar Harriet och berättar att det kändes som ett väldigt positivt läger.

Efteråt har de båda hunnit vila upp sig och är nu redo för ett nytt scoutår.

Klassisk scouting

Lägret ordnades av *Frikyrko-scouterna* och hölls den här gången på FMU:s fritidsgård 10

på Utterö. Förutom kårerna från *Larsmo*, *Vörå*, *Kvevlax* och *Sundom* deltog även *Nykarleby Forsfarare* och *ElimScout* från Örnsköldsvik i Sverige. Alla dessa hade också representanter i planeringsgruppen. Med sina 224 deltagare blev lägret ett av de största på länge.

Temat för veckan var "Back to Basics" – en medveten satsning på klassisk scouting.

– Vi ville ordna ett traditionellt läger där vi bygger, lagar maten själva i matlag och trivs tillsammans, förklarar Johanna.

Programmet innehöll allt från tävlingen *StorScaft* och *LillScaft* till första hjälpen, marknad och lägerbål. För de äldsta scouterna, explorer-scouterna, var hajken en höjdpunkt. De paddlade till en hajplats, gjorde upp eld, lagade kvällsmål och höll igång sent in på natten. Yngre scouter njöt av de konstruktioner de själva byggde, bland annat en

karusell, en risflotte och en repbro. Att vädret dessutom var strålande bidrog till god stämning, och simbryggan blev en naturlig samlingspunkt mellan aktiviteterna.

Noggrann planering

Så många deltagare förde förstås med sig vissa utmaningar. Platsen räckte helt enkelt inte till för alla tält. Lösningen blev att låna grannens gräsplan i utbyte mot ett talkjobb med slyröjning under våren. För kökschef Harriet var det också en mental utmaning att ha så många hungriga munnar att mätta, men tack vare noggrann planering och ett väl inarbetat system fungerade allt smidigt.

– Vi har ordnat läger så många år tillsammans att alla vet vad som behövs, och nya lär sig snabbt. Man kan alltid lita på att någon rycker in och hjälper till, säger hon.

Gemenskapen växte fram på

flera sätt. Scouterna blandades i grupper för de olika programpassen, vilket gav möjlighet att lära känna nya vänner i samma ålder men från andra kårer. Själva ledarteamet upplevde också en stark gemenskap.

– Det är just det som gör att man vill vara med igen – att få ordna något för barn och unga tillsammans med andra ledare, säger Johanna.

När de ombeds välja ut sitt bästa minne från veckan är det svårt. Johanna svarar kort och gott "Hela lägret!" och Harriet minns de små stunderna av gemenskap.

– Det kunde vara en ledare som tittade in på en kaffekopp eller en scout som stannade till för en pratstund. Att se hur vår egen patrull vuxit och tog ansvar var också fint.

Förbundsläger i sikte

Nästa år väntar ett förbunds-läger för alla finlandssvenska

scouter. Johanna och Harriet ser redan fram emot att ordna ett mindre läger för de yngre.

– Det är gemenskapen som gör att man dras till läger, om och om igen, säger Harriet.

Varför är då scouting fortfarande så populärt i en tid full av andra fritidsaktiviteter? Johanna lyfter fram att scouting är en hobby med stor variation och *learning by doing*.

– I scouting gör barn och unga själva, med stöd av en vuxen. Redan som ung får man prova på ledarskap och ta ansvar.

– Det är en mångsidig, kravlös hobby där man får vara sig själv utan att tävla eller försöka vara bäst, fyller Harriet i. Det handlar om samarbete och att hjälpa varandra, och naturen är en viktig del. Scouting är också en fantastisk ledarskapsskola – både för barn och vuxna.

Text: Markus Linde, Harriet Sten
Bilder: Stigfinnarna Sundom

Stigfinnarna Sundom

- En del av *Sundom Missionskyrkas* barn- och ungdomsarbete.
- 119 medlemmar vid vårterminens slut (92 scouter, 5 hjälpledare, 22 ledare).
- Som mest har kåren haft över 140 medlemmar.
- Samlas varje onsdag kl. 18.00–19.30 i missionskyrkan eller utomhus på olika platser i byn.
- Nya medlemmar kan börja i vilken ålder som helst, i mån av plats i patrullen.
- Mer info finns på: stigfinnarna.fi/sundom
- Följ oss på Instagram @stigfinnarnasundom och på Facebook.

LedarAkademin

gav Sophie en starkare tro - och ett tryggare ledarskap

När **Sophie Åbacka**, 20 år, från Vasa, ser tillbaka på sin tid i **LedarAkademin** beskriver hon det som en resa som förändrat henne – både som människa, ledare och lärjunge.

– LedarAkademin har hjälpt mig att formas och växa. Jag har fått en helt annan helhetsbild av vad som behövs för att vara en god ledare, säger hon.

Under året har deltagarna samlats till olika tematiska helger, och för Sophie blev tre av dem särskilt betydelsefulla: själavårdshelgen, "lära känna dig själv"-helgen och bönehelgen.

– På själavårdshelgen insåg jag hur viktigt det är att vi ledare inte bara finns för andra, utan också tar hand om oss själva. Under helgen då vi fick lära känna oss själva gjorde vi personlighetstester och reflekterade över hur vi fungerar i grupp. Och på bönehelgen blev vi utmanade att våga be högt tillsammans. Det kändes ovant då, men i dag kommer det naturligt, berättar Sophie.

Fördjupad tro

Utbildningen har också fördjupat hennes tro. Hon beskriver hur hon fått syn på vilken sorts ledare hon är – och var kraften i ledarskapet egentligen finns.

– Jag klarar det inte i egen kraft. Jag behöver Gud i allt jag gör för att kunna leda på det sätt Han har tänkt.

*Intervju och text:
Markus Linde
Bild: Sophie
Åbacka*

När hon pratar om de olika personlighetstesterna lyser hon upp. De gav nya insikter både om hennes styrkor och om hur hon fungerar i ett team.

– Jag upptäckte att jag har en så kallad "gul" personlighet. Det gav mig en ny förståelse för mina gåvor och utmaningar. Jag har också blivit mer bekväm i att ta en ledande roll. Samtidigt har jag förstått hur viktigt det är med olika typer av ledare i ett team – det skapar balans. Och ibland räcker det faktiskt långt att bara bry sig om varandra.

Tro som barnen gör

Ett av de starkaste minnena från året kommer från *Sommarskoj 2* förra sommaren. Sophie berättar hur hon och några andra ledare höll på att förbereda ett överraskningsprogram när någon plötsligt kom springande.

– "Det händer något i stora salen!" sa de. Jag gömde mina utklädningskläder under en kofta och sprang dit. När jag öppnade dörren såg jag att barnen hade mött den helige Ande under andakten. Nästan alla satt och bad för varandra, många grät av glädje. Jag började själv gråta. Det blev en påminnelse om det Jesus säger: att vi ska tro som barnen gör. Men hon har också fått brottas med frågan om balansen mellan tjänst och vila.

– Det är inte alltid enkelt. På läger ger man ofta allt och kommer hem helt slut. Men jag har lärt mig att det är avgörande att ha andra stabila ledare vid sin sida. Då kan man dela ansvaret och bära varandra.

När Sophie nu blickar framåt känner hon sig både stärkt och trygg.

– Jag har vuxit i mig själv, i mitt ledarskap och i min relation till Gud. Det känns som en stabil grund att stå på inför framtiden. Ungdomsarbete och läger betyder mycket för mig, och jag vet att Gud vill göra stora saker – både i oss och genom oss.

Lägersommaren

Sommaren 2025 har varit intensivt med många läger, konferens, ungdomssamlingar mm. Det FMU vill förmedla till barnen och ungdomarna är det som Jesus kallar "Guds rike", det som Gud vill att de ska erfara, hoppas och tro. "Guds rike" innefattar att få ha det roligt med sina vänner, känna gemenskap, vara kreativ - men också att bli förvandlad av Jesus och bli en av hans lärjungar. Vi hoppas och tror att sommarens läger har fått förmedla det.

Varje läger ser vi också som en ledarutvecklingsmöjlighet och därför bjuder vi med så många hjälpledare som möjligt på lägren. Hjälpledarna får vara med och be för, planera och genomföra lägren. På så sätt växer de i ansvar och kunskap och får erfarenhet av att leda och tjäna.

FMU var i sommar med och ordnade KDS och Scoutlägret. Dessutom ordnade FMU två barnläger och ett tonårsläger på FMU:s fritidsgård i Sundom.

Sommarskoj 1 och 2

Sommarskoj 1, som är för barn 8-10 år, var det första lägret på sommaren. Där samlades 20 barn och 17 hjälpledare och ledare. Lägerchefer för Sommarskoj 1 var tre personer som gått LedarAkademin, **Gideon Levälahti**, **Sophie Åbacka** och **Edith Söderberg**. Att vara lägerchef är en del av examen från LedarAkademin, och i praktiken ledde de både planeringen och själva lägret, samt hade hand om undervisningen. Efter Sommarskoj 1 var det

KDS innan det blev det dags för *Sommarskoj 2*, ett läger för 11-13-åringar. Efter Sommarskoj 2 hade vissa ledare varit hela tre veckor i sträck på läger.

Sommarskoj UNG

Tonårslägret "*Sommarskoj UNG*" samlade 34 tonåringar från Vasa, Korsholm, Malax och Jakobstad. Lägret är känt för att vara fartfyllt med mycket tävlingar, men också med andakter, diskussionsgrupper och bibelstudier. **Lukas Hammarström** var lägerchef.

Toivonlinna och Svedja

Förutom på Fritidsgården har FMU varit med och anordnat läger både på *Toivonlinna* utanför Åbo, och på *Svedja* i Jakobstad. **Ester Witick** var lägerchef på barnlägret på *Toivonlinna* och **Sandra Nykvist** var lägerchef på tonårslägret. På *Svedja* i Jakobstad anordnade FMU ett barnläger tillsammans med *Ebeneser*, och fast det var ett barnläger blev det också litet av ett tonårsläger eftersom många hjälpledare var med.

- Det är roligt att se hur lägren blir en angelägenhet för både unga och lite äldre, något som för generationerna samman, säger **Per-Richard "Pricken" Levälahti**, verksamhetsledare på FMU.

Höstskojs på Fridskär

I skrivande stund planerar FMU, *Missionskyrkan i Närpes* och *Salem i Yttermark* ett barnläger på lägergården *Fridskär* med namnet "*Höstskojs*". Tanken är att se vilka barn vi kan nå i

Närpestrakten, och vad lägret kan ge upphov till i framtiden. Be att Herren får visa hur vi ska gå vidare efter detta!

Fritidsgården

Fritidsgården i Sundom skärgård har använts flitigt i sommar, och det nya köket har kommit väl till nytta. Nytt för i sommar var en terrass som byggts invid köket, och som kunde användas som en förlängning på matsalen. Stuga 14 (gamla kansliet) har rivits för att möjliggöra detta. **William Grönlund** var vaktmästare på fritidsgården och som kockar fungerade **Sonja Backlund** och **Sune Glader**.

LedarAkademin

På konferensen i Vasa hade vi glädjen att för första gången ordna dimission. Bland dem som dimitterades och välsignades fanns bl a elever som blivit klara redan för några år sedan, men som inte blivit dimitterade förrän nu. När det gäller LedarAkademin fortsättning finns två helger inplanerade till hösten, en helg om att "lära känna sig själv" och en om "vila, kreativitet och den Helige Ande".

- LedarAkademin är riktad till dig som är 15 år och äldre och det är fritt fram att komma med på vilken av helgerna du vill, säger Pricken.

Mer om LedarAkademin hittar du på: www.fmu.nu

Text: Per-Richard Levälahti
Bilder: FMU

Att ära Gud

När vi begrundar vem Gud är, betraktar allt han gjort genom historien, ser vi några tydliga röda trådar. Jesus själv säger att vi ska tolka hela Bibeln med honom som nyckel. När vi gräver djupare förstår vi att Jesus inte är något nytt, utan Gud är densamme igår, idag och i all evighet. Ett genomgående tema i hela Bibeln är att vi ska ära Gud – för han är värd det (Luk 24:27; Hebr 13:8; Ps 29:2; Upp 4:11). Men då uppstår frågan: hur ärar vi Gud på ett värdigt sätt? En klassisk formulering uttrycker det så här: "Människans huvudsyfte är att förhålliga Gud och njuta av honom för evigt" (Westminster Shorter Catechism, egen översättning).

Lagen, offren och Jesu undervisning

Jesus sa själv att han inte kom för att upphäva lagen, utan för att fullborda den (Matt 5:17). Ur vårt moderna perspektiv kan offren i Gamla testamentet kännas avlägsna och svårbe-

gripliga. Kanske vi tänker att det var ett nödvändigt ont för en tid när människor inte visste bättre. Eller så kanske vi tänker att det inte längre spelar någon roll.

Men här blir Jesu undervisning central. Han påpekade ofta att problemet med de skrift-

"Offren i Gamla testamentet hade flera syften. Det mest självklara var att de var en skuggbild av Jesus, det ultimata offret som gör framtida offer onödiga."

lärdar inte var deras kunskap om Skriften, de kunde sin Bibel, utan hur de valde att leva ut den. Jesus trampade inte ner på lagen eller sa att den var oviktig. Tvärtom lyfte han fram lagens kärtemening (Matt 22:37–40).

Ett exempel är fariséernas sätt att ge tionde. De räknade till och med kryddor för att se till att allt blev exakt rätt. Problemet var inte deras noggrannhet, utan hjärtat bakom (Matt 23:23). I stället för givmildhet präglades deras inställning av girighet: "jag ska ge det allra minsta som är godkänt, så att jag får behålla så mycket som möjligt." Tekniskt sett uppfyllde de lagen, men de missade syftet. Här ser vi kontrasten till Jesu undervisning om att ge med generositet och tacksamhet (2 Kor 9:7).

Offrens hjärta – det bästa av det bästa

Offren i Gamla testamentet hade flera syften. Det mest självklara var att de var en

"Gud är inte
det halvhjärtade.
Att nöja sig med
halvhjärtade
insatser i det vi
ger Gud är att
missa hjärtat
bakom offret."

skuggbild av Jesus, det ultimata offret som gör framtida offer onödiga (Hebr 10:1, 10). Men de lär oss också något om Guds hjärta: att han är värd det bästa. Offren skulle vara felfria, förstlingsfrukterna, det allra dyrbaraste (3 Mos 22:20; 2 Mos 23:19). Gud frågade inte efter vad som helst.

Berättelsen om **Kain** och **Abel** visar skillnaden. Abel gav det förstfödda och det bästa, av djurens fett (1 Mos 4:3–5; Hebr 11:4). Han gav det finaste han hade till Herren. Kain däremot bar fram av markens gröda, men texten antyder inte att han valde det bästa. I det hebreiska originalspråket hör man nyan- sen: det står tydligt att Abel gav det allra bästa, men inte samma om Kain. Detta antyder att Kain gav det som var vanligt, medel- måttigt, bekvämt. Gud såg skillnaden. Och det förklarar varför offret inte godkändes. Här ser vi att Gud inte är det halvhjärtade. Att nöja sig med halvhjärtade insatser i det vi ger Gud är att missa hjärtat bakom offret.

Hjärtat bakom vårt givande

I Nya testamentet ser vi samma princip. Jesus kontrasterar de rika som gav av sitt överflöd och samtidigt skryter med sina

gåvor, mot änkan som bara hade två mynt. Hon gav båda, allt hon hade. Jesus säger att hon gav mer än alla de andra, för hon gav av sitt hjärta (Mark 12:41–44; Luk 21:1–4).

Här ser vi att det inte hand- lar om en fast summa eller en fast andel. Det handlar om hängivenheten i vårt givande. Att ge av sitt överflöd är gott i sig. Men att ge även när det känns – det är hängivenhet. Låt oss ta exempel från David som är mån om att få betala för det som han ska offra och inte ta emot ett gratis offer (2 Sam 24:24). Om vi älskar Gud, kan vi inte vara nöjda med det bekvä- ma eller halvdana. Att ära Gud betyder att ge honom det bästa, även när det kostar oss något.

"En röd tråd i
Bibeln är Guds
helighet. Helig
betyder avskild.
Gud är så helig
att människan i
själg själv inte
kan bestå inför
honom."

– Jesus kontrasterar de rika som gav av sitt överflöd och samtidigt skryter med sina gåvor, mot änkan som bara hade två mynt. Hon gav båda, allt hon hade. Jesus säger att hon gav mer än alla de andra, för hon gav av sitt hjärta, skriver Alan Kongari i undervisningen om att ära Gud.

Guds helighet och nåd

En annan röd tråd i Bibeln är *Guds helighet*. Helig betyder avskild. Gud är så helig att människan i sig själv inte kan bestå inför honom. I Gamla testamentet fanns därför noggrant bestämda sätt att närma sig Gud, och när man inte följde dem blev konsekvenserna dödliga.

Vi ser detta hos **Nadab** och **Abihu**, som bar fram främmande eld inför Herren och blev förtärda av eld (3 Mos 10:1–2). Vi ser det hos **Ussa**, som rörde vid arken på ett felaktigt sätt och föll död ner (2 Sam 6:6–7). Och även i Nya testamentet möter vi samma allvar i berättelsen om **Ananias** och **Safira**, som ljög för den helige Ande och dog på plats (Apg 5:1–11).

Detta kan upplevas skrämmande, och kanske vill vi instinktivt protestera: Är inte Gud välkomnande? Jo, och här kommer nåden in. När vi tar emot Jesus och den helige Ande flyttar in, blir vi iklädda Kristus (Gal 3:27). Det som tidigare hade varit livsfarligt blev nu möjligt. Det som var omöjligt – att verkligen stå inför Gud, blev genom Jesus en verklighet (Hebr 10:19–22). Vi kan komma till honom med samma enkelhet som barnen kom till Jesus (Mark 10:14).

Men denna nåd får vi inte misstolka som en ursäkt att bli respektlösa. Vi kan inte tänka att Gamla testamentets principer är helt föråldrade, eller tro

att Gamla testamentets Gud är en annan Gud än Nya testamentets Gud (Mal 3:6; Jak 1:17). Jesus sa själv att han kom för att fullborda lagen, inte upphäva den (Matt 5:17). Han rättade till, visade riktningen och avslöjade hjärtat bakom. Han skärpte till och med tolkningen, så att ingen skulle kunna kringgå syftet genom enbart en bokstavlig lydnad (Matt 5:21–22, 27–28).

Att ära Gud i dag

Genom Jesus har vi fått frihet (Gal 5:1). Vi ska inte gå tillbaka till Gamla testamentets offerväsende. Men hjärtat bakom offren gäller än idag: tacksamhet (Kol 3:15), kärlek (1 Joh 4:19), gudsfruktan (Hebr 12:28), och viljan att ge Gud det bästa. Attityden av *”här är jag, använd mig”* (Jes 6:8).

Det uttrycks på flera sätt i våra liv:

- Med våra tillgångar – inte bara av överflöd, utan det bästa först.
- Med vår tid – inte bara det som blir över, utan med prioritet.
- Med excellens – att göra allt helhjärtat, för Gud är värd vårt bästa (Kol 3:23).

Slutsats

Att ära Gud handlar inte om att uppfylla en plikt, eller att ge det minsta möjliga för att *”klara gränsen.”* Det handlar om hjärtats hängivenhet. Därför ger vi av våra pengar, vi planerar våra liv kring honom, och vi strävar efter det bästa i allt vi

**"När vi ger Gud
vårt bästa i våra
tillgångar, vår tid
och vårt arbete, då
upptäcker vi den
djupa glädjen och
friheten i att leva
nära honom och
därigenom
förhärligar vi Gud
med våra liv."**

gör – inte av tvång, utan därför att han är värdig all ära (Ef 4:1; Matt 25:21). Som John Piper uttrycker det: *"Gud förhärligas mest i oss när vi är som mest tillfredsställda i Honom"*. När vi ger Gud vårt bästa i våra tillgångar, vår tid och vårt arbete, då upptäcker vi den djupa glädjen och friheten i att leva nära honom och därigenom förhärlikar vi Gud med våra liv. *"Allt vad ni gör, gör det av hjärtat, så som för Herren och inte för människor"* (Kol 3:23).

Text: Alan Kongari
Bildsättning: Unsplash

Skribenten **Alan Kongari** bor i Vasa med fru och två barn. Han är engagerad i *Missionskyrkan i Vasa* och har studerat teologi vid *Agricola Theological Seminary*. Han har varit med i *Kristendomsskolan* sedan 2010, från hjälpledare till lägerchef, och har de senaste åren ansvarat för undervisningen i årskurs två samt arbetat med media. Alan brinner för att fördjupa den allmänna bibelkunskapen och skapa mötesplatser där människor kan växa i tro och gemenskap.

– Till vardags studerar jag International Business vid VAMK och blir med inriktning på internationell handel. Jag vill uppmuntra och utmana både mig själv och andra att leva helhjärtat för Gud och ära honom i vardagen.

Seminarium: Ungdom med Uppgift BAM – Business as Mission

www.businessasmission.com/let-freedom-ring-fighting-slavery-with-business-solutions

Seminarier om BAM-missionsarbetet i Nepal inspirerade många på sommarkonferensen.

Mark och Åsa Fisher, och deras långvariga tjänst inom *Ungdom med uppgift*, UMU (med Colorado Springs, USA, som bas), är bekanta för många av oss, skriver Jennifer Connolly, som deltog i ett "otroligt inspirerande" seminarium under sommarkonferensen 2025. Där fick hon höra om BAM-missionsarbete, som är inriktat på att använda entreprenörskap för att nå människor med evangeliet och förvandla livsöden, och effekten av detta.

– Mark berättade huvudsakligen om två verksamhetsområden i Nepal, och detta öppnade för mig nya vyer över vad som är möjligt för den som tror.

Nya inkomstkällor räddar liv

– Under seminariet fick vi höra om den fruktansvärda verklighet som många fattiga samhällen i Nepal lever i: *människohandel*. När skördarna svikit och de fattigaste är som mest desperata, samlar en kringresande människohandlare in information via sina kontaktpersoner om vilka familjer som har en dotter i passlig ålder (ibland bara 10-11

år) som de inte har råd att behålla. För endast 50 dollar kan de unga döttrarna säljas till ett liv i mörker och misär. Oftast förs de till en stor bordell i Indien.

– Driftiga missionärer från UMUs BAM-arbete har genomfört projekt som har förvandlat livet för många! UMU-missionärerna har hjälpt den lokala befolkningen att bygga gästrum i sina enkla hem, och bl a lärt dem vad en västerlänning tycker om att se på frukostbordet!

Ett *Bed&Breakfast*-koncept för aktiva turister som fötts fram möjliggör att västerlänningar för en billig slant kan besöka byar i Nepals bergstrakter. Mat och husrum för två personer kostar då bara ca 50 dollar per vecka.

Utbildningsmöjligheter och arbete

BAM-arbetet sker vid en fabrik som tillverkar högklassiga produkter för en internationell marknad (den i Sverige baserade webbutiken hittar du på www.dinadi.com). Personer med låg utbildning som har väldigt liten chans att få jobb annanstans, får här möjlighet till praktisk

utbildning, och senare oftast också anställning.

– Vi fick höra att de anställda vuxit i självkänsla, och att välmåendet ökat. De känner också en positiv stolthet över sina hantverk!

Som bonus kan de anställda få specifikt understöd för att möjliggöra sina barns skolgång, och på så sätt kan fattigdomens cirkel brytas.

– Mark berättade också om ett amerikanskt team som besökte fabriken. När de anställda hade paus under dagen erbjöds de förbön - och köerna blev långa!

Man har även erbjudit frivilliga morgonbibelstudier, och en enkät som nyligen skickades ut visar att ett stort procentantal av dem som började sin anställningstid som hinduer, numera räknar sig själva som kristna.

– Det var fantastiskt att få en liten inblick i hur byar och samhällen kan förvandlas på flera plan genom Guds ljus i Kristus, samt genom den praktiska hjälp med att bygga ett värdigt liv som missionärer kan erbjuda. "*Kristi kärlek tvingar oss*" (2 Kor. 5.14).

Text: Jennifer Connolly & MKF.
Bild: BAM:s webbsida.

Rapport från Sommarkonferensen

Missionskyrkan i Finlands sommarkonferens i Variska 26-28.6 samlade deltagare i alla åldrar till dagar av gudstjänster, seminarier, människomöten, samtal och gemenskap. Tillsammans fick vi återigen känna styrkan av den bredare gemenskapen och bli stärkta i vår tro.

Olika bakgrund - samma längtan

Sommarkonferensen 2025 i Variska blev en stark påminnelse om den rikedom som finns i vår gemenskap. Under några dagar fyllde platsen av människor från olika orter och länder, från Sundom, Vasa och Kvevlax till Helsingfors, Göteborg, Reykjavik och Hamburg.

– Ordmolnet över hemorterna blev en vacker bild av hur vi bärs av olika bakgrunder men förenas i samma längtan efter Gud, säger **Matias Sandås** från Sundom Missionskyrka.

Interaktion

– Genom *Mentimeter* fick vi dela våra behov och drömmar, fortsätter han. Tydligast framträdde längtan efter Guds ledning, följt av att bli fylld av Anden, få frimodighet att vittna, erfara helande och se Guds ingripande. Det blev en påminnelse om vårt gemensamma behov av riktning, kraft och förnyelse i vardagen.

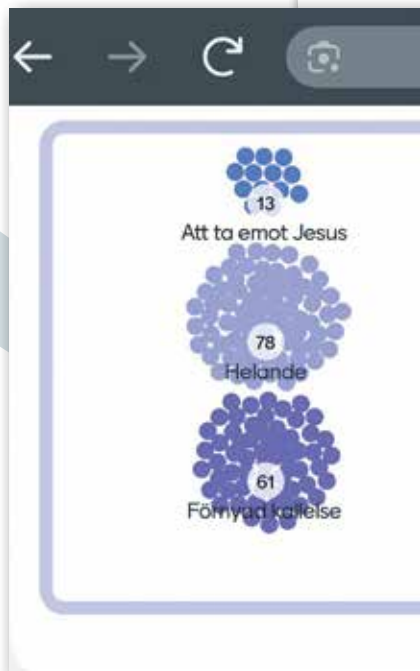
Mentimeter är ett verktyg med vilket man i realtid kan samla in anonym feedback och svar från deltagare via deras mobiltelefoner.

Berörande bild

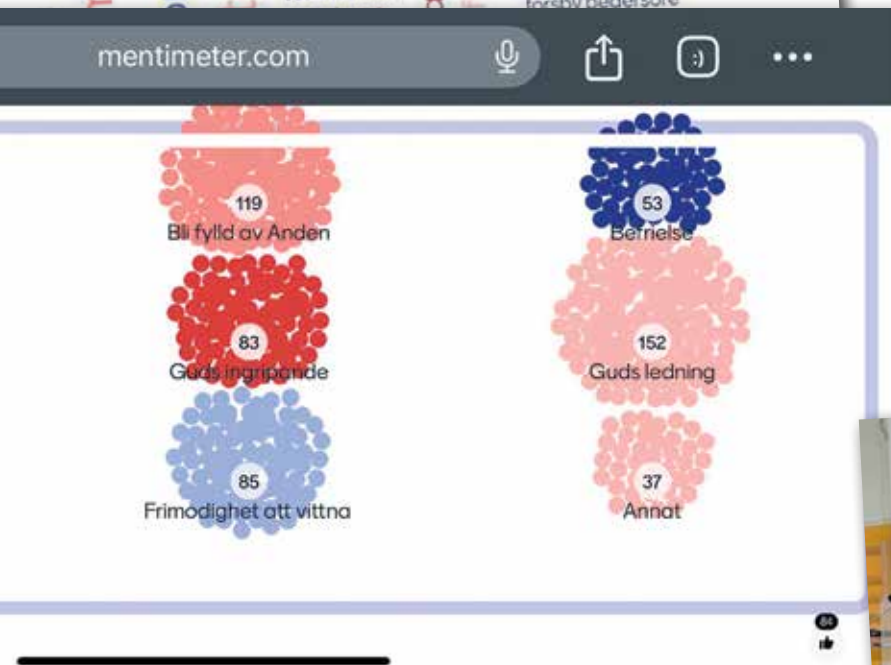
– En annan bild som berörde var liknelsen om den förlorade och hemmavarande sonen. När vi fick placera oss mellan frid och ofrid såg vi hur olika våra livssituationer är – men också hur Fadern möter oss var vi än befinner oss, med öppna armar.

hamburg
helsingby
kshäddim
karpene
kosko

Ofrid

19

Barn-konferensen

Under huvudmötena ordnades barnmöten för de yngre, och som mest var 80-90 barn och föräldrar med på samlingarna i "trappan".

Emmanuel och **Alexandra Hylleruds** musik, lekar och undervisning uppskattades stort av alla åldrar och många kommer säkert att minnas karaktären **Ospen** **Sporres** bus och upptåg.

Under eftermiddagspassen kunde barnen leka, pyssla och röra på sig i gymnastiksalen. Till barnprogrammet hörde även en hoppborg.

– Vi vill rikta ett varmt tack till alla frivilliga som var med och gav de små en alldeles egen konferensupplevelse med bön, undervisning och lovsång, men också massor med skratt, skapande, rörelse och nya vänner, säger **Markus Norrby** från Missionskyrkan i Vasa.

Text och bilder: Markus Norrby

Tweensmötena

– *Vad skall du bli när du blir liten?* var ett av samlingarnas teman, och vi talade bl a om att Jesus inte var så känd för att vara stor på sig, utan att han som är Gud istället ödmjukade sig och blev som en människa, säger **Per-Richard "Pricken" Levälahti**.

Förutom Bibelstudier, sång, lekar och tävlingar, fanns det workshops med innebandy utomhus, pyssel med cernitlera och origami.

– På fredagen var det dags för bussutfärd till FMU:s fritidsgård och där stod "Capteur the flag", simning och grillad hamburgare på programmet.

Text: Per-Richard Levälahti

Thrive

– Det var inte utan en ganska stor dos osäkerhet och spänning som jag och Daniel hösten 2024 antog utmaningen och uppdraget att planera och genomföra ett ungdomsspår, *Thrive*, på Missionskyrkans sommarkonferens 2025.

Det fanns inget färdigt koncept och heller inga förväntningar hos ungdomarna själva, vilket gjorde att uppgiften kändes lite svår till en början.

– Nu ville vi dessutom göra något som inte enbart skulle ge andlig mat och god gemenskap för redan kristna ungdomar, utan helst något som också skulle göra ett positivt avtryck för människorna i närmiljön kring Variska. Hur gör man det, egentligen?

I osäkerheten finns det plats för Gud

När man gör en satsning av den här typen får man tåla ganska mycket osäkerhet, menar Mirjam. Väldigt mycket, faktiskt, men just där, i osäkerheten, finns det ofta plats för Gud.

– I lägen där man inte vet hur det ska gå, om någon alls kommer att komma, vad som

Mirjam och Daniel Sårs var huvudledare för ungdomskonferensen Thrive i somras.

kommer att hända. Där mänskliga resurser, ork och iver inte riktigt räcker till, och där planeringen kantas av motgångar, frågor och t.o.m. misstro. Där kommer Han in. Han gör det faktiskt, säger Mirjam.

– Han gjorde det på Thrive, och Han ska ha äran för allt. Vi har så mycket att vara tacksamma för!

En sak som Mirjam är tacksam för är det fina ledarteamet de hade med sig.

– Tack Frida, Lea, Gideon, Emma, Benjamin, Jesper och fler som hjälpte till! Tack också till teamet från *Scandinavian Missions Movement* i Göteborg som valde att komma med på vår konferens och hjälpa till särskilt med Thrive.

Teamet från Sverige var ett ovärderligt stöd och stod för både undervisning som utmanade på ett hälsosamt sätt, förbön och allmän trivsel i ungdomsgänget.

Egna samlingar

– Vi hade egna samlingar på fredag och lördag förmiddag, friare program på eftermiddagarna, och nattmöten alla tre kvällar (to, fre, lö). Före nattmötena deltog ungdomarna också i de vuxnas kvällsmöten, och på söndagen var vi förstås med på festgudstjänsten.

Det första nattmötet på konferensens första kväll, torsdag, var inget vanligt möte utan en grillfest.

– Det kom ca 70 ungdomar, och vi stekte hundra kycklingburgare. Också några lokala ungdomar från grannskapet vid Variska kom med, och det var extra fint.

Teamet från Sverige höll i förmiddagssamlingarna, som samlade ett femtontal ungdomar. Mirjam säger att det blev

Teamet från Scandinavian Missions Movement hjälpte mycket till med Thrive.

mysigt och familjärt, och en helt annan typ av möten än på kvällarna där det var mycket folk.

– Det var fint när förmiddagsundervisningen blev som ett samtal med ungdomarna, och på lördag morgon fick de också själva prova på att be för varandra med handpåläggning.

Medelåldern på förmiddagarna var ungefär 14 år, medan den på kvällarna uppskattningsvis låg kring 18 år.

Fotboll förenade

En fotbollsturnering på fotbollsplanen vid Variska ingick i programmet på fredag eftermiddag.

– Det här var en satsning där vi särskilt hoppades nå ut till lokala ungdomar utan koppling till konferensen eller ens kristen tro.

Ledarna hade snackat med lokala ungdomar som hängde vid planen under dagarna innan konferensen, och när turneringsdagen kom var det fyra lag som ställde upp: ett med ukrainska ungdomar, ett med somaliska ungdomar och två blandade lag med både lokala ungdomar och konferensungdomar.

– Vi spelade en enkel serie, och somalierna utgick som

segrare, vilket firades med kladdkaka och grädde. Därefter mixade vi ihop alla lag och spelade ännu en extra match med alla som ville, på ungdomarnas egen begäran.

Turneringen spelades i ömsom duggregn och ömsom ösregn, men stämningen var trots det varm och glad.

– Efter konferensen har spelarna från turneringen glatt hälsat på oss när vi stött på dem vid planen – jätteroligt!

Populära nattmöten

På lördag eftermiddag hade vi några olika parallellprogram som ungdomarna fick välja mellan: brädspel, pingis, kubb eller outreach.

– Till vår glädje och förvåning valde en majoritet att gå ut på vägarna och prata med lokala människor, tillsammans med Scandinavian Missions Movement.

På fredag och lördag kväll hölls sena nattmöten och det var trångt och varmt i rummet när 70–80 ungdomar samlades på fredag.

– Egon Falk predikade, och vilken predikan sen! Vi hade kunnat lyssna mycket längre på hans historier. Till lördag kväll flyttade vi till stora salen, helt enkelt för att rymmas. Nattmötet samlade då ca 100–120 personer, däribland också vuxna.

– Elias från Scandinavian Missions Movement predikade och det blev en laddad kväll med många som ville ha förbön och många som fick möta Gud. Här finns verkligen mycket att vara tacksam för, och vi ber att det som Thrive gav får bära frukt, både hos ungdomarna, ledarna och i området kring Variska.

Text och bilder: Mirjam Särs & MKF

Revitalisering

– nya trender i den globala kyrkan

Den 25 augusti 2025 samlades representanterna för de finskspråkiga och svenskspråkiga frikyrkorna, den evangelisk-lutherska kyrkan i Finland samt medlemmar från *Ekumeniska Rådet i Finland* till ett trepartssamtal i Missionskyrkan i Borgå. Huvudtemat var "Revitalisering – nya trender i den globala kyrkan" och **Kenneth Grönroos** från *Fila Church Helsinki* föreläste och ledde

samtal kring de aktuella trenderna. Man diskuterade särskilt hur unga människor kommer till tro och hur kyrkorna svarar på denna utveckling.

Jesus trender

Att "Jesus trender (*Jeesus trendaa*)" bland ungdomar skrivs och pratas det om just nu och det är glädjande. En trend är inte enbart en kortsiktig svängning utan visar utveckling för en längre tidsperiod.

– Hur länge kommer trenden att hålla i sig, frågade man sig under dagen.

På basen av *ex Ungdomsbarometern* i Sverige samt den finska evangelisk-lutherska kyrkans egen konfirmandundersökning är Jesus och den kristna tron allt viktigare för unga människor. Det

är inte längre tabu att prata om andlighet, tro och om Jesus.

Även media bevakar nu människors andliga sökande väldigt fördomsfritt. Kenneth tog fram några färskare exempel från finsk media där unga finländares Gudstro lyfts fram väldigt tydligt och frimodigt.

"Gen Z leads rise in church attendance"

I England har *Bible Society* nyligen publicerat rapporten "The Quiet Revival: Gen Z leads rise in church attendance" där man visar att församlingarna i Wales och England inte lägre krymper utan tvärtom växer stadigt. Och

även här är det de unga som visar vägen. Rapporten menar att en trolig orsak till kyrkotillväxt är att människor söker mening, ordning och sammanhållning i en orolig värld.

Många unga människor kämpar med psykisk ohälsa, ensamhet och meningslöshet. Här verkar det som om den kristna församlingen har kunnat erbjuda svar och hjälp. Kyrkibesökare är mer benägna än icke-kyrkobesökare att känna tillfredsställelse och samhörighet samtidigt som man blir mindre benägen till oro och depression.

Ge unga utrymme

Kenneth påminde alla närvarande att nu är det speciellt viktigt att se till att de unga ges utrymme och fokus i församlingarna. Det måste finnas plats för frågor och reflektion och det måste finnas möjligheter för unga att ta ansvar. På detta vis skapas delaktighet och ansvarskänsla och det blir en möjlighet för de unga att leva ut sin tro.

Dagen avslutades med diskussion om möjliga framtida trepartssamtal och vilken roll dessa skulle kunna spela utöver de ekumeniska möten som redan förs mellan olika kyrkoleddare. Samtalen modererades av **Maywor Wärn-Rancken**, avgående generalsekreterare för Ekumeniska rådet och metodisternas representant.

Alla samtal fördes på både svenska och finska, utifrån deltagarnas språkkunskaper och önskemål.

Text: Roger Andersson & Markus Linde

Bild: Edward Holmberg

Från Missionskyrkan i Finland deltog

Roger Andersson, administrativ ledare för MKF samt pastor/föreståndare för Missionskyrkan i Borgå

Markus Linde, missionskoordinator för MKF samt ungdomspastor i Andreaskyrkan

Stefan Wetterbro, medlem i Missionskyrkan i Borgå

Henrik Nymalm, pensionerad pastor

Samfundsledarträff IFFEC Norden

Det globala IFFEC-nätverket som MKF är med i, och som vi kunde läsa om i början av tidningen, har sina rötter i samma väckelse som MKF och finska *Vapaakirkko* växt fram ur. Det finns också en inofficiell gren som kallas *IFFEC Norden* dit även Estlands systersamfund hör. Samfundsledarna inom IFFEC försöker ha en träff varje år för att nätverka, lära känna varandras sammanhang bättre och be för våra situationer.

– Den 23-24 april möttes vi i centrala Oslo i lokaler som *Misjonskirken Norge* huserar i tillsammans med *Baptistkirken Norge*, berättar Stefan Löv, som deltog i mötet för MKFs del.

Värd för den dygnslånga träffen var Misjonskirkens samfundsledare **Siri Iversen**. Övriga som var med på träffen var **Ulf Häggqvist**, Svenska Alliansmissionen, **Niclas Piensoho**, Eku-*meniakyrkan i Sverige*, **John Nielsen**, Evangeliske Frikirken i Danmark, **Tommi Koivunen**, *Vapaakirkko* samt **Stefan Löv**, MKF. Estlands representant var förhindrad att närvara.

Delade livsberättelser

– Mötet sträckte sig från lunch till lunch, över ca 24 timmar, så det var en intensiv träff! Första dagen delade vi varandras livsberättelser, eftersom de flesta av oss inte kände varandra mera än till namnet. Vi gav det här gott om tid.

Kvällen avslutades med en gemensam middag där samfundsledarna diskuterade vad som är typiskt för de olika länderna, samt vad som är gemensamt i de olika kulturerna. Samlingsspråket var engelska, som det ofta blir då alla inte kan

ta till sig vad en finskspråkig eller t.o.m dansk säger!

– Andra dagen fram till sen lunch var läget i våra samfund i fokus; våra välsignelser, möjligheter och de utmaningar vi står inför, berättar Stefan.

– Även om det finns stora likheter mellan våra nordiska länder så är variationerna i det s.k. andliga landskapet ganska stort. Lika är det med förutsättningarna som våra samfund arbetar med.

Värdefullt dygn

Missionskyrkan i Finland är ett väldigt litet samfund nationellt och internationellt sett.

– Det är naturligt att t.ex. Eku-*meniakyrkan* med ca 600 lokalförsamlingar och 57 000 medlemmar opererar utifrån ett helt annat läge med anställningar, byggnader o.s.v. Ändå är uppdraget det samma för oss alla: att förkunna evangeliet och bygga sunda lokalförsamlingar.

Träffen avslutades med en rejäl bönestund.

– Vi bad för varandras samfund och det arbete var och en står i för Guds rikes utbredande. Det var ett värdefullt dygn av gemenskap och bön för våra länder.

– Om Gud vill och vi får leva träffas vi nästa gång i Finland, troligen Helsingfors, våren 2026 med *Vapaakirkko* och MKF som delar värdskapet.

Text: Stefan Löv & MKF
Bild: IFFEC

Syskonsamfund som var representerade i Oslo

Svenska Alliansmissionen

140 församlingar
13 500 medlemmar

Vapaakirkko

92 församlingar
15 000 medlemmar

Misjonskirken Norge

81 församlingar (10 församlingsplanteringar på gång!)
12 500 medlemmar

Evangelisk Frikirke (Danmark)

17 församlingar
2000 medlemmar

Eku-*meniakyrkan* (Sverige)

600 församlingar
57 000 medlemmar

Gruppfoto av samfundsledarna som deltog på mötet 23-24.4.2025.

2025

HÖST INSAMLING

MKF:S HÖSTINSAMLING SKER TILL FÖRMÅN FÖR DEN INRE MISSIONEN

DENNA HÖST TILLFALLER VÅRA GÅVOR ALLA UNGDOMAR SOM JUST NU I ALLT STÖRRE
SKAROR SÖKER SIG TILL JESUS. BÅDE I FINLAND OCH I ANDRA LÄNDER ÄR DET
DE UNGA SOM JUST NU KOMMER TILL TRO OCH KOMMER TILL FÖRSAMLINGARNA.
DETTA VILL MKF STÖDJA GENOM ATT ÄGNA HÖSTINSAMLINGEN 2025 TILL

MIDVINTERVECKAN

MIDVINTERVECKAN ÄR ETT UNGDOMSLÄGER SOM ARRANGERAS AV FMU VARJE NYÅR.
LÄGRET SAMLAR RUNT HUNDRA UNGDOMAR FRÅN HELA SVENSKFINLAND OCH ÄVEN FRÅN
ANDRA LÄNDER. MIDVINTERVECKAN HAR ORDNATS ALLT SEDAN 1936 OCH ÄR FORTFARANDE EN
VÄLDIGT VIKTIG HÄNDELSE FÖR MÅNGA.

Gud välsigne din gåva!

MISSIONSKYRKAN I FINLAND

BANKKONTO: FI57 4055 1020 2570 71 (REFERENS 71110)
MOBILE PAY: 55058 (ANGE "HÖSTINSAMLING 2025")

TILLSTÅNDSNUMMER

RA/2021/1616 (FINLAND)
ÅLR 2021/10685 (ÅLAND)